

Petr Hájek: Výbuch - Tajné služby varují - a přesto k němu dojde. Chyba, nebo záměr? Mantra „vážní lidé vs. Konspirátoři“ padla. Něco se stalo. Kdy, kde a proč u nás čekat výbuchy druhého typu. Exploze třetího druhu před námi

- CZ24 News | 30. srpna 2021

Petr Hájek upozorňuje na zcela novou skutečnost, kterou nezamýšleně vnáší do reality covidová diktatura a v pozadí již slyší hřmění úplně jiného výbuchu

V nadcházejícím týdnu to začne bouchat. Ne v Kábulu. Tedy tam patrně také, abychom se mohli spravedlivě rozhořčovat, co je to za zločince, kteří ani nenechají spořádaně odejít statisícové hordy okupantů a jejich místních kolaborantů. Krvavé lázně pod ochranou tisíců amerických vojáků věštily tajné služby - a přesto k nim došlo. Dnes přilétla (věštěná) raketa (asi už je Amíci neumějí sestřelovat) a věští další. K čemu asi jsou, z toho vyplývá. Ty služby a ti vojáci. Ledaže by to jejich nadřízení právě takhle zamýšleli a chtěli. Což by sice konečně dávalo smysl a vyloučilo by jejich selhání, jenže to by zase byla typická „spiklenecká teorie“, kterou přece žádný vážný člověk nemůže brát vážně.

Přesněji řečeno nesmí. Jakmile by totiž dovolil svým šedým mozkovým buňkám, aby normálně pracovaly, a z nesmyslů předkládaných jim k věření třeba formulovaly alespoň logické otázky, přestal by být vážným člověkem. A takového pochopitelně nelze například zvát do hlavních médií - do těch veřejnoprávních na místě prvním. Nemluvě o tom, že je prakticky nezaměstnatelný na nějakém trochu slušně placeném místě - bez ohledu na kvalifikaci.

Vážní vs. konspirátoři

Nemluvě o tom, že kdyby dál zlobil a třeba si dělal legraci například z výbuchů v Kábulu, mohl by snadno poznat zdi vězení zevnitř. Schvalování atentátů nemá v této zemi na různých ustláno již od arcivévody Ferdinanda - jak informuje jistý vykutálený bolševik Hašek skrze svého komplice Švejka (obou není žádná škoda). Tradice po převratu pokračovala přes prvního (zastupujícího) protektora z Berlína. Po dalším převratu přes protektory moskevské. Po dosud posledním převratu přes protektory washingtonské, a posléze bruselské (tedy opět berlínské). A bude tomu tak i po převratu příštím, protože některé tradice jsou nesmrtelné (na rozdíl od většiny ostatních, které se již podařilo pokrokově vymýtit).

Zajímavé na tom je, že vážní lidé (ti co směli do médií a měli slušně placená zaměstnání) vždy za každého režimu tvrdili, že je u nás svoboda a atentáty rozhořčeně odsuzovali. Právě tak jako konspirační teorie (třeba o německo-americkém „vývozu“ Lenina a bolševické revoluce do Ruska či o požáru v Reichstagu atd.). Že ve skutečnosti nešlo o spiklenecké teorie, ale přesný popis „utajené reality“, se obvykle oficiálně ukázalo až po dalším převratu. A současně se z konspirátorů (většinou) stali vážní lidé a naopak. Zrovna tak jako po tom posledním. Vážní lidé o něm mluví jako o spontánní

lidové „sametové revoluci“, konspirátoři jako o převratu připraveném tajnými službami Západu i Východu.

Proměna

Vážní lidé nyní hloubají nad tím, jak zastavit pandemii – a zjišťují, že pouze restrikcemi, rouškami, „sociální distancí“, nekonečným testováním – a hlavně očkováním. Pokud možno všech – a pokud si nedají říci „dobrovolně“, prostě se jim to nařídí násilím. Je to přece pro dobro všech, takže svoboda a demokracie tím nebude ohrožena. Vlády zemí, kde se právě nechystají volby, o tom už otevřeně mluví (třeba Itálie či Francie). Tam, kde jsou volby právě za dveřmi (třeba Německo či jeho protektorát Čechy a Morava), se vlády dušují, že vakcinace je a bude dobrovolná. Jde asi o takovou dobrovolnost, jako naše „sdílená suverenity“ s Bruselem, odkud dostáváme befelem zhruba tři čtvrtiny zákonů, příkazů a nařízení, zatímco pouze zbývající čtvrtina slouží k předstírání demokracie a zákonodárné práce našeho parlamentu.

Naproti tomu jejich oponenti (co jako „nevážení“ nesmějí do hlavních médií) tvrdí, že tu žádná epidemie (natož pandemie) není a většina restrikcí – očkování zvláště – je nezdůvodnitelným útokem na zdraví, základní občanské svobody a popřením demokracie. Proč je nenazýváme „konspirátory“? Mnohé by to totiž urazilo. Ještě donedávna si připadali jako „vážní lidé“ – a najednou si ocitli na druhé straně barikády. Jako třeba ještě nedávno velevážený doktor Hodkinson (obětujte ty tři minuty s českými titulky, které to, o čem je řeč, přesně ilustrují):

Server Youtube nám video smazal. Facebook jej označuje jako nepravdivé na základě velmi chatrných protiargumentů (viz diskusi pod videem), nicméně jej zachoval: můžete se podívat [ZDE](#).

Dostupné též na náhradním serveru [ZDE](#). Pozn. PP.

Něco se stalo

Někteří bývalí „konspirátoři“ (počítejme mezi ně třeba i všechny radikální odpůrce otevření bran imigrantům a progresivistické sebevraždy národních států proudící z Bruselu) dnes přitakávají covidismu a nabádají k očkování. A naopak mnozí nedávní příslušníci hlavního proudu (nejen v politice a médiích, ale i v odborných profesích) hlasitě protestují proti dosud nevídanému násilí, které covidismus zorganizoval a covidisté spustili. Včetně všech chystaných následků, zdaleka ne jen bezprostředně zdravotních: Podminování hospodářství evropských států, obří dluhy a zelené šílenství má z dlouho kvetoucího kontinentu učinit poušť ve fyzickém i duchovním slova smyslu. Domněle odzbrojená „mlčící většina“ se proměňuje.

To je zásadní novinka, kterou málo vnímáme a docenujeme. Něco se prostě stalo – a něco se dost možná stane. Úvodem zmíněné naše domácí výbuchy, které začnou tento týden, jsou totiž s velkou pravděpodobností předzvěstí výbuchu mnohem dalekosáhlejšího. Ty naše se budou týkat – jak jinak – naoko předvolební vřavy, jež se nyní po prázdninách naplno spustí. Lži a mystifikace mainstreamových médií (mezi ně patří i – podle toho, kdo je platí – z prstu vycucané „průzkumy veřejného mínění“) dosáhnou opět mimořádných výšin. Kdo má aspoň trochu fungující sebezáchovné instinkty, neměl by až do voleb vůbec sledovat ČT, poslouchat ČRo a číst s nimi spřažené režimní tiskoviny a weby.

Jaké to jsou, lze zjistit snadno pohledem na „seznamy“ údajných dezinformačních webů produkováných mainstreamem, respektive vnitřem a tajnými službami. Kdo mezi nimi není, toho nutno ignorovat. Je to sice pro mnohé aktivní lidi těžko představitelné, ale tento pár týdenní půst mainstreamových „žranic“ by se jim mnohonásobně vyplatil.

Výbuchy druhého typu

Domácí výbuchy způsobené kobercovým mediálním bombardováním se budou prolínat s těmi skutečnými: Začátek školního roku, covidistické násilnosti na dětech a rodičích, dramatická předvolební „odhalení“ a skandalizace hlavních politických subjektů a jejich představitelů (Andreje Babiše na místě prvním), maximální zesílení „tvorby strachu“ a „nabídky naděje“ – to všechno bude bouchat s ohlušujícím rachotem. Potud ale nic nového.

Jenže vedle nich – řekněme jim výbuchy prvního sledu – se objeví i novinka: Výbuchy – v či kolem – nových politických seskupení, které tentokrát nemůže mainstream úplně ignorovat jako dosud vždy. To proto, že covidismus vytvořil zcela novou situaci a nechtě otevřel dosud neznámé bojové fronty. Do politického boje vstoupili noví lidé, kteří se jich v minulosti neúčastnili.

Nejvíce je to asi vidět u Volného bloku, který měl v sobotu docela velké a úspěšné setkání na pražské Letné. „Vážní lidé“ lidé jako ekonomka Hanka Lipovská (postrach vedení ČT) nebo muzikant, skladatel a frontman legendární skupiny Kamelot Roman Horký jsou pro to typičtí. Stejně jako třeba bývalý skvělý a vážený diplomat a spisovatel Jaroslav Bašta, který v pardubickém kraji kandiduje za Okamuru (a dalších příkladů je mnoho). V jiném „řezu“ je to něco jako veřejné angažmá významného imunologa profesora MUDr. Jiřího Berana (převážně na půdě Institutu Václava Klause) a jeho dalších významných kolegů (nejen kolem webu Zdravé fórum) – z nichž jsou náhle „dezinformátoři“.

Blízké výbuchy třetího druhu

Také Trikolóra (Trikolóra, Svobodní, Soukromníci) se konečně trochu probudila a produkuje dostatečné množství obsahů obhajoby „normálního světa“, aby na poslední chvíli zamotala hlavy především těm, kdo v zoufalství neviděli jinou možnost než opět dát hlas „fialové“ ODS. Vzpurné pražské křídlo této kdysi pravicové strany (Tea Party), pro něž napsal manifest „Viditelný Macek“ přichází však příliš pozdě a má – jak správně poznamenal někdejší spoluzakladatel Klausovy ODS, dnes kandidát Trikolóry Petr Štěpánek – poněkud schizofrenní podstatu (při vši účtě). Tohle všechno dění nemůže „sanitární diktatura“ (vláda + PirStan + Spolu) a její mediální paže nechat bez povšimnutí – a tak to tentokrát nejspíše bude „bouchat“ i v poli „bezvýznamných“. Tím spíše však volební překvapení už vůbec není vyloučeno.

Necháme-li stranou uměle stvořenou a záhadně podezřele financovanou Šlachtovu policejní Přísahu (dostat kompra, odposlechy a metody vydírání zjevně psychicky vyšinutého „velitele amerických pučistů“ přímo do parlamentu by tedy bylo ternó!), již nyní přinesly tyto volby zajímavou, a ne zcela beznadějnou situaci. Vlastně ani tak nejde o to, zda se do parlamentu některá z nových uskupení dostanou. A určitě by bylo zbytečné a nešťastné spekulovat, zda ti, co se „přes práh“ nedostanou, neseberou potřebné hlasy do pětiprocentní klauzule jiným vlasteneckým a protestním stranám – a že tedy takzvaně „propadnou“. Určitě nepropadnou. Kdyby nic jiného, někteří mohou dosáhnout na státní příspěvek, jenž jim umožní dále existovat a pracovat. Proto nezbývá, než bez spekulací a kupeckých počtů autenticky volit srdcem – a neohlížet se při tom napravo nalevo.

To nejpodstatnější však spočívá v něčem jiném. Probuzení, kterého jsme v posledním roce přece jen svědky, a jež přineslo nabourání dosavadních bariér mezi „vážnými“ a „konspirátory“ napříč celým spektrem, ukazuje na nezamýšlený „vedlejší produkt“ covidové tyranie. Její tvůrci a hlavní organizátoři teď žijí v domněnách, že cíle v podstatě dosáhli. A po volbách (zvláště v Německu), že mohou šlápnout na plyn, aby v jednom zátahu celou tragédii nové totality rychle dokonali. Ukazuje se však, že se mýlí. Že jako vždy „žádný plán nikdy nevyjde“.

To, co se nám před očima rodí, není chaos, ale zapálený doutnák k „výbuchu třetího druhu“. Nejen u

nás, ale v celém zahnívajícím impériu Čtvrté říše.

Možná je blíž, než tušíme.

Autor: Petr Hájek